

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Габрово, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Ива Димова

при участието на секретаря Весела Хр. Килифарева
като разгледа докладваното от Ива Димова Гражданско дело №
20244200100199 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по искова молба подадена от Х. Б. Х. от гр. Севлиево, чрез адв. Д. Й. от АК – София срещу ЗАД „ДаллБогт: Живот и здраве“ АД. С предявения иск се претендират заплащане на имуществени и неимуществени вреди в размер на 90 420,00 лв., в следствие на претърпяно ПТП. Прави доказателствени искания и претендира разноски.

В исковата молба ищецът твърди, че на 17.11.2023 г. около 14:30 ч., на път № 1169 при км 3.500 е осъществено пътнотранспортно произшествие между участник № 1 – л.а. марка „Мерцедес“, модел „A170 ЦДИ“, рег. № *****, собственост на А. А. Ф., ЕГН *****, с адрес в гр. Севлиево, „***“ № 9, управляван от виновния водач Х. Б. Б., ЕГН *****, с адрес в гр. Севлиево, ул. „***“ № 19 и участник № 2 - л. а. марка „Фиат“, модел „Пунто“, рег. № ЕВ *** АН, собственост на Х. Б. Х., ЕГН *****, с адрес в гр. Севлиево, ул. „***“ № 1, управляван от същия. В следствие на ПТП-то, ищецът Х. Б. Х., претърпява следните телесни увреждания: Травматичен хемопневмоторакс вляво, като на 21.11.2023 г. е извършена и оперативна интервенция-парциална плевролеза, неоскопска скарификация на плеврата с йодповидон, като и парциална плавректомия и дренаж.

На 18.11.2023 г., след преглед на 17.11.2023 г. в ЦСМП, Филиал -гр. Севлиево, пострадалият е приет за лечение в Клиниката по гръден хирургия на МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД - гр., поради продължаващото му увредено здравословно състояние с оплаквания за болки и тежест в лявата гръден половина, като е поставена диагноза „Сепарилен плеврален изрив вляво. Състояние след ВАТС син. Дебридман. Парциална плевректомия. Скарификация на плеврата с йодповидон.“

От проведените хистологични изследвания се установява, че част от плеврата е с репаративни промени и има наличие на меки тъкани с некротични промени. Извършената компютърна томография установява данни за плеврален излив с нееднородна плътност сраствания и алектаза на долн дял вляво. На 09.01.2024 г. е извършена операция: парциална плевректомия, скарификация на плеврата с йодповидон, поставяне на дренаж, ексцизия на цикатрикс от старата торакстомия, парциална резекция на фиброзно променената

париетална плевра. След поставяне на камера, лекарите се натъкват на множество фиброзни сраствания, алетектатични участъци на белия дроб с пристенни були. На 15.01.2024 г. пострадалият е изписан с предписание за продължаване на амбулаторното си лечение и посещаване на контролни прегледи, както и спазване на хигиенно-диетичен режим.

Излага твърдения за вина на водачът на л.а. „Мерцедес“ и се позовава на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 474 от 17.11.2023 г. и АУАН № 957395/17.11.2023 г., ведно с Наказателно постановление № 23 - 0341 - 000470/05.01.2024 г. по описа на РУ - Севлиево, който не спазва разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, като не избира скоростта си на движение съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движение и др., както и чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП навлиза в лентата за насрещно движение, където правомерно се движи л. а. марка „Фиат“, модел „Пунто“, рег. № ЕВ *** АН, управляван от ищеща, с което виновно допуска настъпването на процесното ПТП.

На 19.02.2024 г. са депозирали пред ответника искане за изплащане на неимуществени вреди, но са получили отказ от него.

Моли да се постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати на ищеща следните суми: сумата от 90 000,00 лева, представляваща застрахователно обезщетение за търпените от него болки и страдания в резултат на процесното ПТП, ведно със законната лихва за забава върху горепосочения размер на застрахователното обезщетение, считано от изтичането на петнадесет дневния срок, съгласно разпоредбата на чл. 497, ал.1, т.1 от КЗ. Оспорва предявения иск за сумата от 420,00 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди - болничен престой на Х. Б. Х.. Претендира разноски за настоящото производство.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответника ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва, че в следствие на ПТП-то са настъпили всички претендирани с исковата молба вреди и изключителната вина на водача на лекия автомобил. Сочи, че липсват данни за влизане в сила на НП № 23-0341-000470 от 05.01.2024 г. Оспорва твърденията, че травмите на ищеща са настъпили в резултат на ПТП-то и са затруднили нормалния начин на живот на ищеща. Същите е трябвало да отшумят за 2-3 месеца. Оспорва механизма на ПТП и причинно-следствената връзка за настъпилите травматични увреждания у ищеща. Твърди наличие на изключителен принос от страна на ищеща за настъпване на транспортния инцидент. Твърди наличие на съпричиняване от страна на ищеща, поради неизползването на обезопасителен колан, с който МПС-то е било оборудвано. Твърди, че телесните травми на ищеща са възникнали поради свободно движение на тялото във вътрешността на автомобила, възможно поради липсата на поставен предпазен колан. Счита размера на предявения иск за неоснователно завишени и прекомерен. Оспорва изцяло исковата претенция за имуществени вреди. Оспорва по основание и размер предявения акцесорен иск за присъждане на лихва за забава. Оспорва приемането на доказателства от досъдебното производство представени с исковата молба. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношения с водача на лекия автомобил към датата на настъпване на ПТП-то – 17.11.2023 г. Взема становище по направените доказателствени искания и прави такива.

Постъпил е отговор от Х. Б. Б., привлечено като третото лице- помагач на страната на ответника и неговите твърдения са, че предявения иск е допустим и частично основателен. Оспорва го по размер. Придържа се към всички наведени възражения срещу иска от ответното застрахователно дружество. Съгласен е, че причината за настъпване на ПТП е допуснато от него нарушение на правилата за движение и навлизането му в лентата за насрещно движение. Твърди, че основната причина за настъпването на уврежданията на

ищеща, за която са претендира обезщетение е непоставянето на предпазен колан. Оспорва претенцията за имуществени вреди. Взема становище по доказателствените искания и прави такива.

От представените по делото доказателства се очертава следната фактическа обстановка:

Фактите, които не се нуждаят от доказване – съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на л.а. марка „Мерцедес“ модел „A170 ЦДИ“ с рег. № *****, по силата на застрахователна полиса № BG/30/123002846612 за период 15.09.2023 г.-15.09.2024 г., валидна към 17.11.2023 г.

Фактите от значение за делото са: извършеното пътно транспортно произшествие на 17.11.2023 г., при което е пострадал ищеща, увреждащото МПС е застраховано при ответника ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, вината на делинквента управлявал МПС-то, има ли съпричиняване от страна на пострадалото лице, довело до настъпването на претърпените от него неимуществени вреди.

От представения по делото констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 474 от 17.11.2023 г. се установява, че Х. Б. Х. е пострадало лице и в резултат на произшествието е получил следните увреждания: травматичен хемопневмоторакс вляво; Състояние след VATS sin; Парциална плевродеза; Еноскопска скарификация на плеврата с йодовидон, което се установява, от епикриза от клиника по гръден хирургия МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД – Плевен, етапна епикриза, предоперативна епикриза, оперативен протокол № 1298/21.11.2023 г. история на заболяването № 26812/2023 г. НРН № 23324900466F и съпътстващата медицинска документация. Ищещът е постъпил в лечебното заведение на 18.11.2023 г. и го е напуснал на 27.11.2023 г., като е пролежал 9 дена в него.

От история на заболяването № 822/2024 г. се установява, че ищещът е приет отново в МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД – Плевен с диагноза „Плеврален излив. Неквалифициран другаде.“

С мултидетекторна компютърна томография КТ- изследване е установена находка: данни за фрактури на 3-то и 4-то ребра вляво по предна аксиларна линия и 5-то, 6-то, 7-мо, 8-мо и 9-то ребра по задна аксиларна линия от същата страна с дислокация на фрагменти на последните две. Останалите кости в сканирания сегмент са без травматични промени. Левостранен плеврален излив. Компресионна дисателектаза на базалните сегменти от същата страна. Останалия белодробен паренхим двустрочно е със запазена структура на интерстициума, без огнищни промени. Медиастинумът е централно разположен, без данни уголемени лимфни възли. КТ данни за значителен перикарден излив. Хиатус херния в задния долн медиастинум с размери 24 mm. Трахея и главни бронхи със запазен лumen. Интактна прахеялна бифуркация. В условията на нативно скениране не са установяват патологични промени в чернодробния паренхим, слезката и надбъбречните жлези. Заключението е: перикарден излив. Левостранен плеврален излив и икомпресионна дисателектаза на базалните сегменти от същата страна. Фрактури на ребрените дъги вляво.

За доказване на имуществените вреди са представени в заверено копие фактура № 4000009142 от 27.11.2023 г. и фискален бон за сумата 210,00 лв., както и фактура № 4000009575 от 15.01.2024 г. за сумата 210,00 лв. с фискален бон, издадени от МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД – Плевен.

До дружеството ответник е била изпратена молба от 15.02.2024 г. г., чрез адв. Б. Г., с която се иска да се образува щета и да се изплати на Х. Б. Х. обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер на 90 000,00 лв., 2500,00 лв. – обезщетение за имуществени вреди за лек автомобил и 420,00 лв. – имуществени вреди за болничен престой.

С писмо от 08.03.2024 г., ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД е уведомил ищеща за образуваната щета № 0801-001286/2024-01;02, с която иска представяне на документи, описани в писмото.

По делото е изискана административно –наказателната преписка на РУ – Севлиево по повод извършеното пътно транспортно произшествие на 17.11.2023 г. и издадения АУАН № 9573395/17.11.2023 г. Представени са: НП № 23-0341-000470 от 05.01.2024 г. на началник РУ в ОД на МВР – Габрово, РУ Севлиево; мотивирана резолюция № 23-0341-М000100 ОДМВР Габрово, РУ Севлиево, дата 29.11.2023 г., с която се прекратява производството по АУАН № 957395/17.11.2023 г. против Х. Б. Б. придружен с план- схема; протокол за извършена експертиза № 732/2023 г., от която се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на Х. Б. Б. е 0,38 промила. Представен е снимков материал на електронен носител – 1 бр. CD-R, който беше изгледан в последното съдебно заседание и по който е работил вещото лице по допълнителната задача.

От заключението на комплексната съдебно медицинската и автотехническа експертиза, се установява, че травмите на гръденя кош получени от ищеща Х. Б. Х. се дължат на удар на лявата гръденна половина в деформираната лява врата на автомобила, в който е пътувал ищеща. Получените от ищеща травматични увреждания са в пряка-причинно следствена връзка с процесното ПТП от 17.11.2023 г., според заключението. Ищещът е приет за лечение в периода 18.1.2023 г. – 27.11.2023 г. в МБАЛ „Сърце и мозък“ – гр. Плевен. Приет е със счупване на трето до девето ляво ребро /трето, четвърто и пето ребро е било счупено по линията минаваща през средата на ключицата; 6-то ребро е било с две линии на счупване по предната и задната мищечна линия и 7-мо и 9-то ребро са били счупени по средната мищечна линия. Счупванията на 6-то до 9-то ребро са били разместени. Установена е пукнатина на тялото на гръдената кост и натрупване на кръв и въздух в лявата гръденна половина, поради нараняване на белодробната тъкан от счупените фрагменти на ребра. Последното е наложило оперативно лечение, проведено на 21.11.2023 г. за херметизиране на белия дроб и преустановяване на натрупване на въздух и кръв в лявата гръденна половина. От гръдената кухина е евакуирано 600 мл кръвенисто съдържимо. Ищещът е изписан за домашно лечение, но поради влошаване на състоянието му /болки и тежест в лявата гръденна половина/ отново е приет на лечение в същата клиника на 08.01.2024 г. и е изписан на 15.01.2024 г. Рентгенологично е установено натрупване на течност в лявата гръденна половина до нивото на 8-ма ребrena дъга, за което е проведено оперативно лечение на 09.01.2024 г. Счупването на ребрените дъги, обикновено се подлага на консервативно лечение, като оперативното лечение се прилага при нараняване на белия дроб от счупените фрагменти, което може да доведе до излив на кръв и натрупване на въздух в гръдената кухина. Счупването на ребрените дъги е съпроводено със силна спонтанна болезненост, включително и при извършване на дихателни движения, както и със силна болка при движения на снагата, поради засягане на междуребрените нерви. Силните болки продължават обикновено около три месеца, след което намаляват по интензитет. Счупването на 3-то до 9-то ляво ребро е причинило трайно затруднение на движението на снагата за срок от около три месеца.

След произшествието ищещът е имал силни болки в лявата гръденна половина. В продължение на три месеца не е можел да се облича самостоятелно и да се грижи за личния си тоалет. Спял само по гръб, като и до сега продължава да спи по същия начин, тъй като чувствал тежест и задух при лягане на лявата страна. Два-три месеца употребявал непрекъснато болкоуспокояващи и шест месеца ползвал отпуск по болест. Болките намалели значително по интензитет след шестия месец. В момента изпитва периодични болки при промяна на атмосферните условия.

Установено, че ищецът има обективно симетричен гръден кош, двете гръдни половини вземат еднакво участие в дишането. В средната странична част на лявата гръдна половина има косо –хоризонтално разположен груб розово-червеникав белег с дължина около 8 см и ширина до 5 mm, напречно на който има други белези то поставени единични хирургични конци. Споделил с вещото лице, че в следствие на счупване на стъклото на лявата врата имал порезни наранявания по лицето и массивни кръвоносядания по лявата странична повърхност на тялото. Към момента на прегледа, проведен на 18.10.2024 г., X. е съобщил, че изпитва периодични болки в лявата гръдна половина при промяна на атмосферните условия. Обективно в средната странична част на лявата гръдна половина има косо-хоризонтално разположен груб ровово-червеникав белег с дължина около 8 см и ширина до 5 mm, напречно на който има други белези от поставени единични хирургични конци. Същите са последица от претърпените две хирургични интервенции.

Към делото има приложени две фактури за избор на меню за хранене съобразено с хигиенно-диетичния режим по време на двете хоспитализации на ищеща на обща стойност 420,00 лв., които са относими към правилното протичане на оздравителния процес.

Процесното ПТП протича в зоната на десен завой за посоката на движение на л.а. Мерцедес в посока гр. Севлиево, при измерен наклон на спускане 7,8%. Платното за движение е покрито с нов ситнозърнест асфалт, без пукнатини и разрушения, с две ленти за движение по една за всяка посока. Платното за движение е с широчина 5,9 м, а лентата за движение в посока гр. Севлиево е с широчина 3,0 м, лентата в посока с. Крушево е с ширина 2,9 м, разделени с единична непрекъсната осова линия „M1“. Преди началото на завоя в посока гр. Севлиево е поставен пътен знак „B25“ – „Забранено изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош“.

Вещите лица определят механизма на ПТП и техническите причини за настъпването му: на 17.11.2023 г., около 14,35 ч., на път № 1169 при км 3,5, лек автомобил „Мерцедес A170 ЦДИ“, с рег. № ЕВ***ВА, собственост на А. А. Ф., управляван от Х. Б. Б. от гр. Севлиево, при движение от с. Крушево, община Севлиево, движейки се с несъобразена с пътните условия скорост, на мокра настилка и при спускане в десен завой навлиза в лентата за насрещно движение и удря насрещно движещия се лек автомобил „Фиат Пунто“ с рег. № ЕВ *** АН, собственост и управляван от Х. Б. Х., при което същия е пострадал. При обезопасяването на тялото с колан, отклонението напред е минимално в рамките на 5-7 см. Пострадалият е управлявал лек автомобил „Фиат Пунто“ и се е намирал на предната лява седалка. Травмите на гръден кош, получени от ищеща се дължат на удар на лявата гръдна половина в деформираната лява врата на автомобила, в който е пътувал ищеща. При X. не са описани коланни травми от поставен обезопасителен колан. Според вещите лица, механизъмът на ПТП предполага получаване на описаните травматични увреждания независимо от това дали ищещът е бил със или без поставен обезопасителен колан. Налице е причинно-следствена връзка между получените от ищеща травматични увреждания и процесното ПТП. Болката в областта на лявата гръдна половина е настъпила веднага след произшествието, като е прогресирана в следващите часове, поради извършване на дихателни движения и при транспортирането на ищеща, поради неизбежното движение на снагата. Описаните травматични увреждания на ищеща и последващите ги оплаквания не са свързани с дегенеративни увреждания на костния скелет в областта на гръден кош. Счупването на ребрени дъги се лекува с покой и ограничаване на двигателната активност и не се нуждае от специална рехабилитация. По делото няма данни за провеждане на рехабилитация от ищеща.

При разпита на вещите лица в съдебно заседание, вещото лице д-р Р. допълва, че произшествието е станало на 17.11.2023 г., а операцията е на 21.11.2023 г., като след това може да има вече хроничен възпалителен инфильтрат, който може и да е смесен, примесен с

лимхоцити и с левкоцити, като левкоцитите се наблюдават при остро възпалителен процес, а лимфоцитите при хроничен възпалителен процес. Не може да се говори за предходно заболяване, тъй като няма данни за това. В случая находката, която е намерена е един посттравматичен плеврит, но не може да се каже дали преди това е имало заболяване на плеврата. Няма пречка на един хроничен плеврит да се насложи и травматичен. Допуска, че някои от счупените ребра, които са по ключична линия, т.е по предната част на гръденя кош, специално за трето, четвърто и пето ребро и по отношение на спукването на гръдената кост е допустимо да бъдат причинени от волана, но по-скоро при член удар, при постъпателно движение на тялото напред, но същите могат да се получат и от диагоналната част на колана, докато шесто, седмо, осмо и девето ребро, техните фрактурни линии минават странично под мишицата, даже по задната мищична линия, което за веществото лице се дължи на удар във вратата на автомобила. При сериозно счупване на ребра, предходната оперативна интервенция е възможно да настъпи усложнение в следствие на самата травма. Счупването на ребра е твърде болезнено, даже и да иска да прави нещо пострадалия, едва ли би могъл да извърши физическа дейност с толкова много счупени ребра.

С оглед на оспорване на заключението в автотехническата част, съдът е допуснал допълнителна задача към веществото лице инж. Х. Х., според която деформациите за лек автомобил „Мерцедес А170 ЦДИ“ започват на 1,2 м от преден десен край на и на 3,5 м от задна лява част на автомобила, дължина на деформацията е 1,07 м, като дълбочината на деформацията е: в началото 0,5 м, в края 0 м. Щетите по автомобила са: счупена предна броня, преден ляв фар, преден ляв калник, стъкло на предна лява врата, деформации по окачването на предно ляво колело, гредата на предна лява врата и по самата врата, няма деформации по предна лява греда /лонжерон/ на автомобила.

Деформациите от произшествието за лек автомобил „Фиат Пунто“, от доказателствата по делото и предоставения снимков материал са: деформации по преден ляв калник, окачването на предно ляво колело, гредата на предна лява врата, по самата врата и предната част на задна лява странница. Автомобилът не е оборудван с въздушни възглавници. Измерена е критичната скорост въз основа на критичната скорост на автомобилите за измерения радиус на завоя от 106,6 м. Вещето лице е измерило скоростта на движение на лек автомобил „Мерцедес А170 ЦДИ“, че е над критичната за преодоляване на завоя, при което е приело скорост на движение в момента на удара от 80 км/ч. Скоростта на лек автомобил „Фиат Пунто“ е под критичната, при което е приета скорост на движение при удара от 70 км/ч.

Вещето лице в съдебно заседание допълва, че е дал отговор на поставените въпроси след вторичен оглед на мястото на ПТП, снимковия материал предоставен му от полицайите и доказателствата по делото. Поради липса на единият от автомобилите - лек автомобил „Фиат Пунто“, веществото лице сочи, че не може да се изчисли скоростта към момента на удара, поради което е измерен радиус на завоя и на база този радиус, сцеплението на гумите, пътната обстановка е определена скоростта. Посочва, че действието на колана е по-голямо при член удар. При страничен удар няма какво да задържи тялото настрани. Заедно с полицайите, които са му предоставили снимките, са посетели отново мястото на ПТП, направили са замервания, и къде са се намирали лек автомобил „Фиат Пунто“ и лек автомобил „Мерцедес А170 ЦДИ“, съответно как си заварили участниците, което съвпадало с констативния протокол. На мястото на ПТП още е имало части от автомобилите, които са били извън платното за движение. От снимките и от огледа на автомобилите е установил, че и двата автомобила имат деформации на предно ляво колело. Извършил е оглед и замервания на лек автомобил „Мерцедес А170 ЦДИ“, а за лек автомобил „Фиат Пунто“ по снимките, предоставени му от полицейските служители. И за двата автомобила – преден ляв

калник, предно окачване, предна греда, греда на предна врата, като за лек автомобил „Мерцедес А170 ЦДИ“ има и по задната врата. За лек автомобил „Фиат Пунто“ има и по задната, ударът е страничен. Ударът не е бил директен в лявата врата, а кос, припълъзващ и за двата автомобила.

Съдът следва да кредитира заключението на вещите лица, освен с оглед на техните специални знания и квалификация, но така също и с оглед добросъвестността им. Своето заключение вещите лица са обосновали въз основа на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства.

По реда на чл. 176, ал. 3 от ГПК самия ищец е отговорил на поставения въпрос, че в момента на настъпване на ПТП е бил с поставен предпазен колан.

По делото е разпитан свидетеля А. П. Х.а, съпруга на ищеща. От свидетелските ѝ показания се установява, че е видяла съпруга си на мястото на ПТП-то, като той е бил подут, целия в кръв, а лицето в стъкла. В резултат на катастрофата е имал счупени ребра, проблем с белия дроб, където се е събрала течност, синини и наранявания. След ПТП са отишли в Бърза помощ, където са установили счупването на две ребра и са се прибрали. На следващия ден са отишли в Плевен, където са направили скенер и са установили, че има плеврален излив вляво, в следствие на счупените ребра. Насочили са ги към гръден хирург и са направили операция. След месец и нещо се е наложила втора операция. Първия път е бил десет дни в болницата на лечение и свидетелката е ходила всеки ден на посещение. В болницата са го обгрижвали, защото не е можел сам. В къщи също се е нуждал от помощ, защото не е можел сам да стане от леглото, нормалното дишане е било трудно. До м. Март е имал нужда от помощ, след това е искал сам да се справя. След ПТП-то се е затворил, променил се е емоционално. Вече не може да цепи дърва, а на това се отопляват. Има белези от двете операции и все още го боли мястото на самия удар. До скоро изпитвал страх от самото шофиране. Съпругът и държи хранителен магазин, който е на първия етаж на жилището, в което живеят. По документи още на шестия месец се е върнал на работа, но все още не работи. След втората операция е започнал да прави опити да се справя сам с нещата.

При така установената по делото фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Съдът е сезиран с искове с правно основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), съгласно коятоувреденото лице има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#). В [чл. 380 от КЗ](#) е предвидено, че лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция.

В [чл. 498, ал. 3 от КЗ](#) се предвижда, че увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по [чл. 496 от КЗ](#), откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. Анализът на горните текстове води до извод, че допустимостта на исковата претенция по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) е обусловена от това ищещът първо да е упражнил правото си по [чл. 380 от КЗ](#) и от това в сроковете по [чл. 496 от КЗ](#) да няма плащане на обезщетение, да има отказ, resp. претендирацият обезщетение да не е доволен от размера му.

От представените по делото доказателства е безспорно, че ищещът е предявили претенциите си за обезщетения за неимуществени и имуществени вреди пред ответното дружество с молба от 19.02.2024 г. По повод на същата няма данни да е определено или изплатено обезщетение.

От така изложеното следва извод, че за ищщата е налице интерес да претендира по

съдебен ред изплащане на обезщетение за неимуществени вреди.

Съдът приема, че събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства установяват предпоставките от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#) и на основание [чл. 432, ал. 1 КЗ](#), застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ ЗК „Лев Инс“ АД дължи да заплати обезщетение за доказаните неимуществени вреди на увреденото лице, каквото като пострадала се явява Х. Б. Х. по смисъла на [чл. 478, ал. 2](#) и [ал. 1 КЗ](#). Установяват се всички елементи от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, а презумпцията на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД не беше опровергана.

Неоснователни са възраженията на ответника, че водачът на лекия автомобил марка „Мерцедес“, не е виновен за настъпването на процесното ПТП. От заключението на вещото лице в частта по съдебно автотехническата експертиза се установява, че водачът Х. Б. се е движил с несъобразена с пътните условия скорост, на мокра настилка и при спускане в десен завой навлязъл в лентата за насрещно движение и ударил насрещно движещият се лек автомобил „Фиат Пунто“, собственост и управляван от Х. Б. Х., при което същият е пострадал. Травмите на гръденния кош на пострадалия Х. се дължат на удар на лявата гръден половина в деформираната лява врата на автомобила, в който е пътувал ищецът. Водачът на лекия автомобил марка „Мерцедес“ се е движил със скорост над критичната за преодоляване на завоя, която е изчислена на 80 км/ч., а лек автомобил „Фиат Пунто“ е била под критичната, изчислена на 70 км/ч. За лекия автомобил „Фиат Пунто“, в следствие на ПТП-то са настъпили деформации по преден ляв калник, окачването на предно ляво колело, гредата на предна лява врата, по самата врата и предната част на задна лява страна. Ударът е бил страничен и не директно в лявата врата, а кос, приплъзваш и за двата автомобила. За водача на лек автомобил „Фиат Пунто“ е било без значение дали е бил с предпазен колан, тъй като при страничен удар няма какво да задържи тялото настани. Във връзка с горното, съдът намира, че е налице причинно-следствената връзка между произтеклото ПТП и травматичните увреждания настъпили при удара.

Що се отнася до размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди съдът намира следното:

Въпреки липсата на възможност за съпоставяне между претърпените болки и страдания и паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за неимуществени вреди, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение – по силата на [чл. 52 ЗЗД](#), предвиждащ, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Критериите за определяне на този размер са възрастта на пострадалия, видът, обемът и тежестта на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, продължителността на възстановителния период, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението. Обезщетението за неимуществени вреди следва да се определи съвкупно като обезвреда за цялостните последици за здравето и претърпени от ищеща болки, в каквато насока е константната съдебна практика на всички съдилища в Република България. В тази връзка съдът съобрази указанията, дадени с Постановление № 4/68 г. на Пленума на ВС и с Постановление № 17/63 г. на Пленума на ВС, съдебната практика по сходни случаи (решение № 154/09.10.2017 г. по т. д. № 374/2017 г. на ВКС, ИТО, определение № 597 от 01.12.2017 г. по т. д. № 1330/2017 г. на ВКС, ИТО ТК, решение № 2251/02.11.2017 г. по гр. д. № 2129/2017 г. на САС) и отчете вида и характера на доказаните по делото увреждания, претърпените болки и страдания, продължителността и интензивността на болките и страданията, както са описани по-горе при установяване на

фактическата страна на спора; общата продължителност на лечебния и възстановителен период, прогнозата за възстановяването на ищцата, възрастта на ищцата към датата на ПТП - 70 г., начинът, по който ПТП се е отразило на психиката на ищцата, както и социално-икономическите условия към момента на настъпване на ПТП и към настоящия момент.

При определяне на размера на обезщетението в случая, настоящата инстанция приема, че с оглед на събрани и обсъдени доказателства по делото, от значение при определяне на обезщетението за причинени неимуществени вреди са следните обстоятелства: 1. Счупване на трето до девето ляво ребро /трето, четвърто и пето ребро е било счупено по линията минаваща през средата на ключицата; 6-то ребро е било с две линии на счупване по предната и задната мищечна линия и 7-мо и 9-то ребро са били счупени по средната мищечна линия. Счупванията на 6-то до 9-то ребро са били разместени. Установена е пукнатина на тялото на гръдената кост и натрупване на кръв и въздух в лявата гръден половина, поради нараняване на белодробната тъкан от счупените фрагменти на ребра. Последното е наложило оперативно лечение, проведено на 21.11.2023 г. за херметизиране на белия дроб и преустановяване на натрупване на въздух и кръв в лявата гръден половина. От гръдената кухина е евакуирано 600 мл кръвенисто съдържимо. На 08.01.2024 г. отново е приет на лечение в същата клиника и е изписан на 15.01.2024 г. Рентгенологично е установено натрупване на течност в лявата гръден половина до нивото на 8-ма ребрена дъга, за което е проведено оперативно лечение на 09.01.2024 г.; 2. Periodът на възстановяване на ищецът е продължил около шест месеца. След произшествието имал силни болки в лявата гръден половина. В продължение на три месеца не можел да се облича самостоятелно и да се грижи за личния си тоалет, през които употребявал и болкоуспокояващи. След шестия месец болките намалели по интензитет. Ползвал е отпуск по болест шест месеца. Сега изпитва периодични болки при промяна на атмосферните условия. На два пъти е бил опериран и е престоял в болничното заведение общо 18 дена; 3. Налице е състояние на след травматично увреждане, счупването на ребрените дъги е съпроводено със сила спонтанна болезненост /включително и при извършване на дихателни движения/, както и при силна болка при движения на снагата, поради засягане на междуребрените нерви. Силните болки продължават обикновено около три месеца, след което намаляват по интензитет. В средната странична част на лявата гръден половина има косо-хоризонтално разположен груб розово-червеникав белег с дължина около 8 см и ширина до 5 mm, напречно на който има други белези от поставени единични хирургични конци, последица от претърпените две хирургични интервенции.

Предвид всички тези обстоятелства по настъпването на вредите, вида и характера на уврежданията, претърпените болки и страдания, степента на увреждане, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените неимуществени вреди възлиза общо на сумата от 90 000 лева. Във връзка с горното предявения иск за претърпени неимуществени вреди е основателен и доказан по размер.

При това положение, съдът следва да разгледа възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата ищца.

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т. 7 от ППВС № 17/1963 г. В константната си практика по приложението на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#), а и в създадената по реда на [чл. 290 ГПК](#) практика (решение № 45/15.04.2009 г. по т. д. № 525/2008 г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010 г. по т. д. № 1117/2009 г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011 г. по т. д. № 623/2011 г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011 г. по т. д. № 286/2010 г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011 г. по т. д. № 971/2010 г., решение № 169/28.02.2012 г. по т. д. № 762/2010 г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012 г. по т. д. №

316/2011 г., на ВКС, ТК, II ТО и др.), Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т. е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало /наред с неправомерното поведение на деликвента/ до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, коетоувреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Както в т. 7 на ППВС № 17/63 г., така и в постановените по реда на чл. 290 и сл. ГПК решения на ВКС /решение № 154/10.10.2017 г. по т. д. № 2317/2016 г. на ВКС, II ТО, решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. на ВКС, II ТО, решение № 59/10.06.2011 г. по т. д. № 286/2011 г. на ВКС, I ТО, решение № 98/24.06.2013 г. по т. д. № 596/2012 г., решение № 169 от 28.02.2012 г., по т. д. № 762/2010 г. на ВКС, II ТО и мн. Други/ е прието, че изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения.

Видно от приложените по делото доказателства и приетата комплексна съдебно медицинска и автотехническа експертиза и допълнителната такава, получените от ищеща травматични увреждания са в пряка-причинно следствена връзка с процесното ПТП от 17.11.2023 г. Ищещът се е движил в своята лента, със съобразена за пътните условия скорост, с поставен предпазен колан. Управляваният от него автомобил не е оборудван с въздушни възглавници, а в случа, дори поставения предпазен колан не би предпазил водача от получените травми. Отклонението на тялото напред, обезопасено с предпазен колан е минимално в рамките на 5-7 см, а в случая удара е страничен. Травмите на гръденния кош на ищеща се дължат на удар на лявата гръден половина в деформираната лява врата на автомобила, установено от приетата експертиза и снимков материал от административно наказателната преписка. Във връзка с горното, съдът намира, че не е налице съпричиняване от страна на пострадалия.

По предявеният иск за имуществени вреди в размер на 420,00 лв. Същият се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен. По делото са представени и приети доказателства за болничен престой на стойност 420,00 лв., видно от фактура № 4000009142/27.11.2023 г. и фактура № 400009575/15.01.2024 г., придружени с фискален бон.

Съгласно чл. 432, ал. 1 КЗ, отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на прекия причинител на увреждането, при изпълнение на изискванията на чл. 380 от КЗ за уведомяване на застрахователя. При задължение от непозволено увреждане, деликвентът се смята в забава и без покана и дължи лихва от деня на увреждането (чл. 84, ал. 3 ЗЗД). Разпоредбите на новия КЗ (в сила от 01.01.2016 г.), обаче, предвиждат, че застрахователят дължи лихва за забава от един по-късен момент. Съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички

доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3. Съгласно [чл. 106, ал. 3 КЗ](#), когато ползвателят на застрахователната услуга е увредено лице по застраховки „Гражданска отговорност“ или трето ползващо се лице по други застраховки, застрахователят го уведомява за доказателствата, които той трябва да представи за установяване на основанието и размера на претенцията му. Допълнителни доказателства може да се изискват само в случай, че необходимостта от тях не е можела да се предвиди към датата на завеждане на претенцията и най-късно в срок 45 дни от датата на представяне на доказателствата, изискани при завеждането по [изречение първо. Чл. 496, ал. 1 от КЗ](#) предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, склучил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Съгласно [чл. 380, ал. 3 КЗ](#), непредставянето на данни за Б.ата сметка от страна на лицето по ал. 1 има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по [чл. 409 КЗ](#).

В случая, претенцията на ищеща е била заведена при ответника на 19.02.2024 г., което е видно от уведомлението и обратната разписка. С оглед разпоредбата на чл. 429, ал. 3 от КЗ законна лихва се дължи от датата на предявяване на застрахователната претенция от Х. Б. X.– 19.02.2024 г.

Относно разноските:

Ищещът е претендирал присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал.1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗА, за което е представил списък на разноските по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие. Съдът определя възнаграждението на адвокат Б. Т. Г., съгласно правилата на чл. 36, ал. 2 от ЗА в размер на 7884,00 лв.

С оглед уважаване на иска в пълен размер на ответната страна не се дължат разноски.

Ответното застрахователно дружество следва да бъде осъдено да заплати сумата от 3616,80 лв. за държавна такса, която следва да бъде внесена по сметка на ГОС и сумата от 7884,00 лв. - адвокатско възнаграждение, както и 5,00 лв. при служебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1 да заплати на от Х. Б. X., ЕГН ***** с адрес в гр. Севлиево, ул. „*****“ ***** сумата от 90 000,00 лв. /деветдесет хиляди лева/ - на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ и на основание чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 45 от ЗЗД, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на претърпяно пътно транспортно произшествие на 17.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от 19.02.2024 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 420,00 лв. /четиристотин и двадесет лева/ - претърпени имуществени вреди.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1 да заплати на адвокат Б. Т. Г. от АК- София, със съдебен адрес в гр. София, ул. „***“ № ***** сумата от 7 884,00 лв. /седем

хиляди осемстотин осемдесет и четири лева/- разноски по делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1 да заплати по сметка за държавни такси на Окръжен съд Габрово сумата от 3 616,80 лв. /три хиляди шестстотин и шестнадесет лева и 80 ст./ -държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Г.М.Димитров“ № 1 да заплати държавна такса в полза на Габровски окръжен съд в случай на служебно издаване на изпълнителен лист в размер на 5,00 лв. /пет лева/.

Решението е постановено при участието на Х. Б. Б., ЕГН ***** с адрес: гр. Севлиево, ул. „****“ № 19, в качеството на трето лице - помагач, на страната на ответника.

Решението подлежи на възвивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд – гр. Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____